

N:o 53.

Af Herr **Pehr Pehrsson**: *Om ändring i Kongl. Jagtstadgan den 21 Oktober 1864 i fråga om jagt å rapphöns.*

Erfarenheten har visat, att det ädlare vildtet behöfver ännu i ett och annat afseende starkare skydd, än som för närvarande eger rum, om det ej slutligen skall blifva utrotadt.

Så till exempel, hvad härutinnan berör provinsen Blekinge, är tjäderfogel numera mycket sällsynt, orrfogel likaså; rapphönsen hafva betydligt förminskats och haren finnes snart sagdt ej mera till.

Hvad härvid beträffar haren, så har denne ej mer än det öfriga här nämnda vildtet utötds genom mindre fridlysningstid nu än förr, tvärtom har denna tid under senare åren, som bekant är, blifvit utsträckt. — Om det således är för starkt jagande efter detta slags vildt eller någon annan omständighet, som i ifrågavarande fall förorsakat dess i det närmaste totala utrotning, vågar jag icke här bestämma.

Samma undergång hotar, enligt min tanke, rapphönsen, om de få skjutas på snö. Ofta har inträffat, och senast sistlidne år, att snö fallit i rätt stor mängd (3—4 tums djup) under den för jagt af rapphöns lofgifna tiden, som enligt nu gällande jagtstadga är från och med den 11 September till och med den 10 November. Det är på sådan snö, som, bland andra, så kallade krypskyttar skörda sina lagrar. De hafva samvete rymligt nog att, smygande sig fram på rapphönsen, då dessa, sökande sin föda under snön, »tro» mer än vanligt säkert, »skjuta i flocken» på

marken. Vid aflossandet af ett sådant skott får skytten mången gång 4 till 5, ja ibland ännu flera af dessa, under nämnda förhållanden värnlösa djur, samt oftast, om »flocken» varit stor, hafva minst lika många blifvit skadade, af hvilka de flesta efter en eller annan dags förlopp blifva ett lätt och kärkommet byte för räf eller hög.

När man derjemte, utom de redan nämnda, tager i betraktande öfriga fiender till raphöns, såsom katt och den flesta kråkfogel, hvilken sistnämnda i stor mängd förstör mera nämnde vildts ägg och ungar, är jag fullt förvissad om, att ett utsträckt skydd för raphöns är af behovvet högeligen påkalladt.

Med stöd af hvad jag nu anfört, får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville i underdånighet hos Kongl. Maj:t framställa begäran om tillägg i nu gällande jagtstadgas 12 § af följande innehåll:

»I snö vare all jagt efter raphöns förbjuden.»

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1881.

P. Pehrsson,
från Blekinge.